

Kronikë ilire

Në fillim ishin zogjtë, lumenjtë, ilirët
Hanin ilirisht dhe punonin ilirisht tokën
Lindnin dhe vdisnin lirë, çlirshëm, ilirisht

Pastaj erdhën turrë-turrë nga perëndimi
Kërkonin tokë ilire, qiell, ujë ilir
U thanë: i paskeni të artë gurët, të bukët tokën

Pastaj erdhën turrë-turrë nga lindja
Kërkonin tokë ilire, qiell, ujë ilir
U thanë: i paskeni këngët dhe kafkat të bukura

Deshën t'i vënë në një tumë, deshën
T'u japin balsamin e luleve

Kashelashë për atdheun

Atdheu është dheu i birit e i atit e i shpirtit të shenjtë

Në vargun me krushq atdheu është krushku i parë
Në të tëra meshat shenjte ai është Meshari
Në kulm e në flamur është kumti e kremtja
Në kokën rënduar në mendime ai është mendimi

Është një krah shqipeje këtej, një andej kufirit
Është flaka e Oso Kuka në kullën kallë të barotit
Është ara shtatë vjet djerrë e gruaja djerrë e fara

Në bukë e kripë e zemër atdheu është zemra
Në të parën pushkë për ujk atdheu është krisma
Në trupin tonë për vig atdheu është vigu
Në mishin tonë për krimb atdheu është ashti

Atdheu është treni në binarin nëntë, buleta për nesër
dhe trasta

Nisja e mërgimtarëve

Lamtumirë në trasta, lamtumirë në ajër
Në sy lamtumirë
Koha në dysh po këputet, orë e trishtë po rri
Mbi kokë me sëpatë të madhe
Trupa të avullt të grave, motmote të njoma
Ofshe të nënave, na pritni
Le të rriten bimët e fëmijët, etja le ta marrë
Zogun e zërin e kripën
Vetëm udhët le të plaken, le t'i zbardhet floku
Nisjes sonë, jo kthimit,
Udhë e zeza, gjarpër i gjatë, na hëngre
Na shpure përtej harrimit

Koha e krimbave

Dalin kryezez, kryeverdhë, nga vullnet i vrimave
Turren, terr në sy, myshqeve, mendimeve, muranave
Trup e tërthori u bien trupave të palëndshëm
Sa marrin trok lëngatave, sa kalërojnë ligësive
Lakmojnë krimbas, zhbirojnë, gropojnë, krimben
Në kënaqësi të zeza, gëzohen zi, cimbojnë me të zezë,
Marshim i jargët i tyre zvarret tryezave, shikimeve
Bien në dy gjunjë, luten të marrë mot i lëmashkët
Hipin shoq më shoq dhe shpallin kremten e krimbave
Shih si lëvrijnë, si i shtyn me gisht të madh koha
Shenjtë Shënkoll, po tallemi apo na mori krimbëria

Epikë

Mos na qoftë e shkruar ku në pergamenë
Të jetë kjo njajo herë kur çelet qielli
Mbi kokë tonën një herë në njëmijë vjet
Të zbresin perënditë në tokë e të shohin
Si i vdes gjallë e i gjallon vdekur fara
Bimës ilire gjithherë në bark ujkonjash
Theku i lashtë si i thinjet padrejtësive
Të reja, djalë pas djali tek përshkohet
Ashtit të vet zhbiruar Kosovë më Kosovë
Ku, siç thotë një këngë kreshnike a Fishta
“Fort po ndrit njaj diell e pak po nxen”
Zogjtë e shqipes nën këtë rribë Ballkani
Kah përditë po shkul fërtyma e mortshme
Nga grunajat kallinj të djegur në hënë
Nga flokë vashash nusëri të panusëruara
Nga djem nënash lulëkuqe prej gjakut
Zbrit, Tomor, e rri krye më krye me krerë
Na e rrit orën, na e burrëro pak tëfillin
Nuk po e di, për Zotin, për kokë të fjalës
Të mbytem në det a të Bajramcurrem në male

Mallkimi i anatemës

Mirë se na vjen ikje, atdheu ynë i moçëm i madhi
Europë e Bashkuar, e Lirë, po të pushtojmë me ikje
Një nga një po të marrim metropolet, Paktet, Antantat
Atje tek s'na le po të lëmë vetëm mallkimet dhe vigjet
Ne nëse s'kthehemi udhët qyqvetëm do të kthehen
Oborreve barore të mbjellin shkopinj të bardhë e lule
Kullave tona guri t'u vënë plisa të bardhë në krye
Shqip diç t'u flasin drurëve, lejlekëve, gjinkallave
Teksa shesheve dhe parqeve tua të na zërë hidhur fara
Carroj të kuq të cilëve qumësht e gjak u mjelin nënat
Në bodrume të mykëta pëlcastin të kërthndeztë si thana
Rriten plot flakë lotin, plot pulpat lëng mashkullori
Në daç ndërzejnë shqip, në daç vdesin danisht, flamançe
Ata do të t'i ngulin trupit fëmijët e tyre dhe varret
Cep më cep të ta vizatojnë me to "Shqipërinë e Madhe"
Hartën e lëkurës së vet, e ti rripe, qepju qyrk Paqeve
Na herre, anatemë, na shembe të shembtë eksodiada

Nokturno për zogun

Një Zot e di ku ishe
Kur u ndanë shpendëve qiellin

Ujin e ajrin t'i gozhduan
Këtu ku po të ha miza hekur

Të thanë të lakmosh ylberin
Të jesh zog pa asnjë këngë

Ti u bëre etje e vetëtimave
Fishek i zi përkrye kokave

I bukuri, i kreshpëruari, kuqeziu

Një minutë heshtje

Koha në kohë
Le të ndalet, shiu në shi

Mosha në trup të njeriut

Lumi le të ndalet
Në lumë dhe udha në udhë

Le të rritet vetëm tërfilli

Fryma frymë
Të mos marrë, as floku të bardhë

Ata po parakalojnë